

Redactor: Carmen Miloicovici

Tehnoredactare și copertă: Georgiana Oprescu

Ilustrația copertei I: *Anna de Noailles*

de Philip Alexius de Laszlo

Anna Brâncoveanu de Noailles

versuri

**Ediție alcătuită și prefată
de Florea Firan**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Anna Brâncoveanu de Noailles. Versuri /
ediție și prefată: Florea Firan. – Craiova: Scrisul
Românesc Fundația – Editura, 2018

ISBN 978-606-674-193-4

I. Firan, Florea (ed., pref.)

821.135.1-1

© Florea Firan

© Scrisul Românesc

Fundația–Editura, Craiova, 2018

Tel./fax: 0722.753.922; 0251/413.763

Email: scrisulromanes@yahoo.com

Scrisul *Românesc*
Fundația – Editura

*Anna de Noailles, bust realizat de Auguste Rodin,
expus la Muzeul Rodin din Paris*

*Anna de Noailles, bust realizat de Auguste Rodin,
expus la Muzeul Metropolitan din New York*

Cuprins

**Anna Brâncoveanu de Noailles.
Poetă europeană, de Florea Firan / 5**

Amiază pașnică / 29

Zi de vară / 31

Peisaj persan / 33

Îmbătare / 35

Voluptate / 38

Extaz / 40

E Orientul în provincia mea / 41

Copilărie în Savoia / 43

Dimineața în Île de France / 44

Grădină lângă mare / 46

Mulțumire / 47

Dimineața / 50

Ofrandă / 52

Seară romantică / 54

Invocare / 57

Măinile mele / 61

Cântec funebru / 63

Versurile mele / 66

Ceartă / 70

I / 73
III / 75
V / 77
VI / 78
VII / 80
VIII / 81
XI / 83
XVIII / 85
XIX / 86
XXIX / 88
XXXVIII / 90
XXXIX / 91
XLIII / 92
LXXIX / 93
CIV / 94
CV / 95
CVI / 96
CVII / 97

Imagini foto / 99

Bun de tipar: iunie 2018
Apărut: iulie 2018
Format: 12 x 20,5 cm
Scrisul Românesc Fundația-Editura,
Craiova, România
Tel./fax: 0722.753.922; 0251/413.763

Tipar: **Printex srl**
Tel./Fax: 0251.580.431
www.printex.ro

Anna Brâncoveanu de Noailles, de Paul Cesar Helleu

Amiază pașnică

Ce proaspătă mireasmă de cătină, de coajă
Și de polen și sevă în jur s-a risipit;
Copacul, plin de soare, își picură-a lui vrajă;
Un har divin în parcul imens s-a-nstăpânit.

Frunzișurile limpezi par crețe, moi dantele;
Și iarba și sămânța și mugurul verzui,
Cu sclipete-argintate, par verzi, mici păsărele;
Nu-i primăvara numai, deși nici vară nu-i!

Ce străluciri, ce poze de încântare pline!
Flori de migdal și piersic, corolele clătind,
Vibrează ca o roză roire de albine,
Cu inimi parfumate și guri spre noi tânjind.

Nimic nu mișcă. Pacea-i deplină în natură!
Pe la ferestre, storuri de trestii odihnesc;
Chiar gâzele-n nisipuri, sub umbra de răsură,
Au amețit de parcă, sfârșite, se topesc.

Nu simți nimic, nici vârstă, nici doruri, nici regrete;
Ești un copil, ce cată, nestânjenit și pur,
Cu brațele întinse, pe țărm să se desfete
Pe pajiștea tivită de cerul de azur.

Ce bun, ce lent e totul, ce liniște descinde...
Și totuși, obsedante, moi griji parcă respir:
Brusc, liniștea aceasta tot sufletu-mi cuprinde.
O, Doamne, Doamne, iată: e-aproape un delir!

Zi de vară

Îmi pare dimineața o caldă nea și care
Ca un desen lucește, sub geam pus la păstrare.
Vărtos, curat, azurul e parc-un mineral.
Nu-i umbră ca să șteargă acest calm lung, egal.
Verdeața e de-un dulce prea verde, de mătase:
Copacii-au învelișuri din zori rămase,-apoase
O gaiță, spre soare o vād, grăbit zburând,
Trimisă parcă-n slavă de-o inimă bătând.
Pe iarba unde mieii vor fi aduși să pască,
Chiar floarea și-a pus haină de câmp, sărbătorească.
În chip de negre iazuri, largi, umbrele se-ntind,
Gânganii mici și păsări în ele-adăpostind.
Ce vălmășag de linii, de foi și frunzulițe...
Sub ulmii-n jurul căror cârcei se prind de vițe
Visezi c-auzi, departe, chemări de timpanon,
Și nimfe vezi și tineri trimiși de-Anacreon!...
O, dulce-nflăcărare, ce-adâncă mulțumire
Simt pentru-atâta pace și-atâta fericire
Ce-n sufletu-mi zvâcnește, ca valurile vii,

Ca ramuri luminoase purtate de copii.
 Sub valul de căldură și abur și plăcere,
 Conturul șters din zare al dealurilor piere.
 Tot universul parcă din fire și-a ieșit;
 Pornit, în codrul verde, tot ceru-a năvălit.
 Petunia, caprifoiul, garioa, pe tot drumul,
 Lin, brizelor culese își dăruie parfumul.
 O, ce desfrâu al verii, de toropeală plin!
 De-argint, toți munții-s parcă un voluptuos suspin,
 Simt inima, din pieptu-mi cum fuge ca o ciută;
 Râd! Gura-mi, iarba moale, cu patimă sărută.
 Și-acolo-n zarea-albastră, un tren s-a adâncit,
 Cu chiotul lui vesel și plânsetu-i grăbit,
 În timp ce, ca din praștii o pasăre scăpată,
 Sus, sus, spre culmea lumii se-nalță, avântată.

Peisaj persan

Un fir de apă-n sus cutează
 Printre lalele-ncet, fricos;
 Dervişul pipa și-o fumează
 Lipit de-un zid, c-un chiparos.

O doamnă care se topește
 Sub domul ca de camfor, alb,
 Cu evantaiu-și răcorește,
 Înfierbântată, sânul dalb.

Din, roz, balconul asiatic,
 Purtând turban în părul brun,
 O fată, cu un gest zburdalnic,
 Grâu verde-azvârle la păuni.

Întreaga lume-i parcă-o baie
 De lapte cald și de plăceri;
 Parfum de liliac se moaie
 Sub, calde,-a brizei mângâieri

Pe-albastrul nopții dulci, persană,
Sus, cornul lunii iese-n zări;
Plutesc miresme de tizănă
Și de ascunse așteptări.

Un om înstrună o chitară,
Sub firul de-apă, țâșnitor,
Iar o femeie-așterne-afară
Un pat de vrajă, printre flori...

Îmbătăre

Pe gâtu-mi, primăvară, așează-ți chipul blând;
Dulce-anotimp, hai, vino și viața ne-o desfată;
Pe măgura pe care, sus, florile se-mbată
Te văd, pe tălpi de bambus, grăbită, coborând.

Pe strălucirea boltei, sus, solitar, e-un soare
Cuprinzător, molatec și viu, nețărnut.
Atât de mult seninul un cerc pare-aurit
Că nu știi: urcă poate? Din nori vrea să pogoare?

La margini de grădine, acolo unde e
Un gard mărunț, ce parcă veghează-n jur tăcerea,
Căsuțele, din care căldura-și scurge miera,
Sunt vii precum e iarba și albe ca Algé.

Grădinile micuțe stau pe sub pomi pitite;
Un vast bazin e parcă tăcerea, de-aer plin;
Picioarele-i ascunse, blând, timpul-și trece lin
Pe cioburile albe de marmură-adormite.